

TIBRO MOTORKLUBB

1928—1953

Redaktionskommitté:

Tore Levin, ordf., Assar Andersson, Albert Hafvenstein, Tore Johansson, Adolf Larsson, Börje Zäll.

Redaktör: Olle Feldt.

Ordföranden tänker tillbaka och ser framåt.

Det börjar bli stadga över den till mogen ålder komna Tibro Motorklubb och när man ser tillbaka på den utveckling klubben genomgått, kan man inte annat än förvånas över de goda resultat som nåtts. Detta gäller såväl arbetet för ökad trafiksäkerhet som den rent sportsliga delen av verksamheten. Från att från början verksamheten huvudsakligen bestod i ordnandet av orienteringstävlingar har utvecklingen medfört, att flera andra sidor av en motorklubbs arbete tagits upp. Sålunda har tävlingsverksamheten utökats att omfatta såväl speedway och motocross som hastighetstävlingar i backe och på is. Detta har medfört att nyrekryteringen till klubben gått utmärkt, och särskilt under sista åren har knappast ett möte hållits utan att en eller flera medlemmar invalts. Speciellt glädjande har det varit, att så många unga motormän sökt sig till klubben. Det torde vara den rätta utvecklingen för en ung grabb att redan då han fått sitt körkort aktivt delta i klubbarbetet så, att han fostras till en duglig och ansvarsmedvetande förare av motorfordon. Medlemskapet förpliktar till att på

allt sätt söka skapa goodwill åt klubben, och detta blir resultatet om varje medlem känner sitt ansvar inför uppgiften.

Tibro Motorklubb har med tiden blivit känd ute i landet och speciellt på sista tiden genom Valle Lundberg, som på ett utomordentligt sätt hedrat klubben genom framgångar som T-T-förare.

Då nu klubben går in i sitt andra kvartsekel är det min förhoppning att ännu större framgångar vinnas. När man som undertecknad stått i spetsen för en organisation under 15 års tid, kan man inte undgå att tänka tillbaka på den tid som varit, och på de kamrater, som varit pionjärer för klubben. Flera av dem är nu borta, men vi minnas dem med tacksamhet för deras osjälviska arbete för att skapa en livaktig organisation. Några av de medlemmar som varit med från början stå ännu i dag troget kvar i klubben och de är värda ett ärligt tack för sitt mångåriga arbete.

Min förhoppning är till slut, att den generation som nu växer upp och träder in i vårt ställe när vi tjänat ut, på allt sätt förkovrar sig i föreningsarbetet till gagn för klubbens utveckling.

KARL LARSSON.

Sigge berättar om hur det började.

Vi var några motorintresserade, som länge resonerat om att bilda en motororganisation i Tibro.

I början av sept. 1928 tog dessa funderingar lite fastare former. Vi samlades en kväll hos den motorintresserade "Karl i Backen". Det var Tore Åvall, Karl-Gustaf Reit, And. Hagbohm, Folke Löfving och undertecknad. Där diskuterade vi formerna för bildandet av en klubb och beslöt utlysa ett sammanträde i Tibro.

Detta sammanträde hölls å Nya hotellet den 11 sept. 1928. Många intresserade hade infunnit sig. Mötet öppnades av undertecknad, som för kvällen fungerade som ordförande. Att en motorklubb skulle bildas var alla ense om. Beslut fattades om bildande av Tibro Motorklubb och en interimstyrelse valdes. Den bestod av Joh. Sterner, ordf., undertecknad, sekr., samt

Tore Åvall, K.-G. Reit, And. Hagbohm och Karl Johansson. Denna styrelse skulle till nästa sammanträde, den 19 sept., utforma och inkomma med förslag till stadgar, vilka då antogs. Ett klubbmärke ritat av arkitekt Arnold Olsson, Skövde, antogs även.

Redan från början kunde klubben glädja sig åt ett livligt intresse då inte mindre än 32 medlemmar anmälde sitt inträde. Efter fyra månaders verksamhet uppgick medlemsantalet till 56.

Första motortävlingen hölls redan den 21 okt. — en orienteringstävling på 150 km.

Nu har T. M. K. vuxit sig stark under de 25 år som gått och jag som var med vid starten, gläder mig åt detta och tillönskar klubben god fortsättning och lycka till i dess arbete för befrämjande av den ädla motorsporten.

Sigge Andrén.

Till Tibro Motorklubb.

Vad åren gå — fyller verkligen den kära TMK redan 25 år? Nåja, vi som hörsammade initiativtagarnas kallelse att bilda en motorklubb i Tibro, börjar ju också bli gamla och grå. Det var tydligen en seg krabat vi då kläckte fram, ty alla barnsjukdomar till trots — var Du redan som 10-åring känd och erkänd som Väst-Sveriges livaktigaste motorklubb, även utanför Sveriges gränser.

Som initiativtagare till hastighetstävlingarna, så gläder det mitt gamla motorhjärta att klubben fortfarande bedriver denna gren av

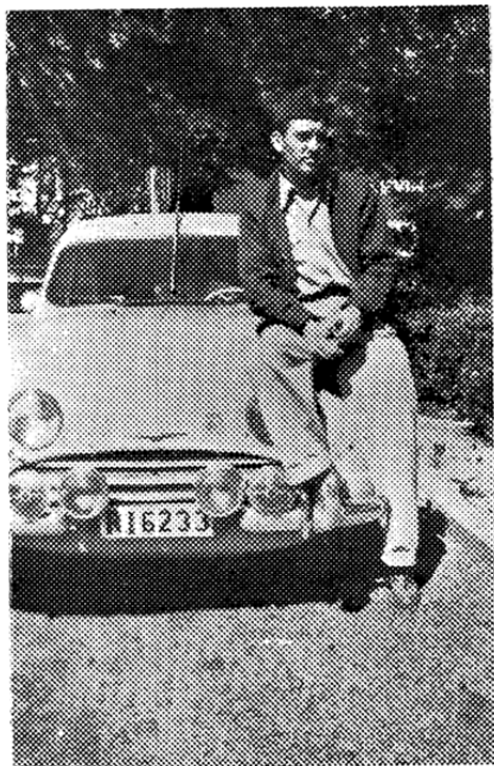
sporten. Visserligen är "backen" glömd, och den modernare Motocrossen f. n. dominerande, det bevisar ju livaktighet att följa med sin tid. Det är också glädjande att klubben har en av landets mest lovande T-T-förare, som medlem. Det är mig en stor ära att vara Hedersledamot i klubben. Min önskan inför 25-årsjubileet är, att få uppleva flera tävlingar i "backen", samt få vara med om invigning av klubbens Speedwaybana.

Till sist vill jag framföra mina varmaste välgångsönskningar om fortsatta framgångar.

Ivar Wilson.

TL är säker vid ratten på dagen och på natten.

Tore Levin

Det dånar i backarna, korna råmar av förskräckelse, hönsen avslöjar oanade flygegenskaper och far högt upp i trädtopparna. På gödselstackarna står tupparna — de stackarna — och gal i högan sky. Och på stugtrapporna står husens innevånare och lyssnar — är det domedagen som kommer eller är det en flygmaskin, som plöjer genom skogarna? Man undrar — och bävar och väntar. Underligt det här, säger man, man och man

emellan, och kikar ängsligt ut i markerna.

Då säger någon: "Antingen är det en flygmaskin, som flyger lågt eller också är det Tore Levin i Tibro Motorklubb, som är ute och orienterar. Och han flyger visserligen fram, men håller sig alltid på vägen. Han är en säker karl att köra".

Ja, nog dånar det omkring Tore Levin, och hans Saab den saken är klar, och nog går det undan på vägarna, men han är säker vid ratten och tar inte några större risker. Han har deltagit i många tävlingar och får väl just nu anses som en av TMK:s allra säkraste OT:ister.

Jubileumsskriftredaktören har haft ett litet samtal med Tore. Det skedde mitt i bröllopsbestyren — grattis, förresten! — vid ett kortvarigt — mycket kortvarigt — uppehåll utanför en av Tibros skoaffärer. Lackskorna skulle förmodligen inköpas, men vi stannade inte så länge så vi såg om biträdena bar ut skorna till bilen eller om TL gav sig tid att gå in i affären för att prova. Tore har alltid bråttom och hinner med mer än de flesta.

Alltnog. Orden trillade som ärter ur Tores mun och vad vi hann anteckna var ungefär följande:

Jag kommer inte ihåg alla tävlingar jag kört, men ett litet ax-

plock kan du väl få. Första tävlingen körde jag i alla fall i Skara med Nils Boman som kartläsare. 1:a pris. Kort efter körde vi om Skaraborgs-Kannan, placeringen har jag glömt, men vi — vi det är förstås Nisse Boman och jag — var med och tog hem lagpriset. Något senare samma år tävling i Skövde med 2:a placering som siffra. Allt detta utspelades 1951. Vintertävling 1952 i Tibro, fortfarande med Nisse Boman som kartläsare, placering 1:a. April samma år tävling i Trollhättan. 1:a pris i A-juniorklassen. Juni: DM-tävling i Tibro. Vinst. Naturligtvis, tillade intervjuaren. Men Tore var syrack. Ty i Skaraborgs Läns Annonsblad angavs i samband med referatet av denna tävling, att Tore Levin i och med DM-vinsten kammade hem sin femtiösjätte (56:e) första placering i följd. Ett vackert resultat visserligen, men ganska missvisande. Tryckfelsnisse premierade Tore med på tok för hög siffra. Rätteligen skulle det i referatet stå femte eller sjätte (5:e—6:e) segern i följd. Denna Tryckfelsnisses oerhörda överdrift utsatte Tore för drift — helt godmodig, förstås, — från TMK-kamraterna.

För den som rätt känner sammanhanget med Tores tävlande och som också känner Tore rätt, ligger naturligtvis siffran 56 rätt väl till, men än dröjer det några år innan den blir verklighet. Att Tore utsattes för drift, var beklagligt, men den som vet hur obarmhärtigt det brukar skojas bland de tävlande, vet

också, att denna drift inte är elak, ty det är en gång för alla så, att hårt spända tävlingsnerver behöver utlösning och då blir driften att skoja nästan en naturlig drift. Men nu har visst vi också kommit på drift. Vi återgår till vad Tore berättade om sina tävlingar.

Vi körde nog, fortsatte Tore, flera tävlingar 1952, men jag kan inte komma ihåg dem alla. I år — alltså TMK:s jubileumsår — har jag kört ett par tävlingar. Först i Trollhättan med hygglig placering och sedan i Skara med något sämre resultat. Den bästa tävlingen i år var TMK:s egen Unden Runt och där fick vi — kartläsare Anders Jansson — en fullträff med 1:a placering som följd. Till sist har vi — Anders och jag kört en liten tävling i MHF:s regi med gott resultat.

Och så kan jag nämna — om det roar dig, intervjuare — att jag på ett och ett halvt år kört upp mig från B-junior via A-junior till senior. Detta meddelande roade oss synnerligen, ty det bevisar vad vi tidigare sagt att Tore Levin alltid har bråttom, att han alltid kör säkert även om det går undan på ensliga skogsvägar där han inte riskerar möta någon. Men han tar inte själv hela äran av sina framgångar utan delar äran och placeringarna med sin kartläsare.

Sådan är alltså Tore Levin, som OT:ist. Och är han en framtidsman på OT-området så är han det inte mindre när det gäller organisatoriska frågor inom TMK. God fortsättning!

Adolf Larsson, kassans bevakare.

En av veteranerna i Tibro Motorklubb är Adolf Larsson. Han har varit med från början och prövat på det allra mesta inom sporten och det vill inte säga så litet. Vice ordförandeposten som Adolf innehade de första åren ställde kanske inte så stora krav på sin man, men ett 20-årigt medlemskap i tävlingskommittén har säkert varit mer påfrestande, fast det allra mest kännbara har nog det 15-åriga kassörskapet varit. För man vet ju hur en kassör i en klubb kan ha det.

Det har varit roliga år, säger Adolf Larsson, när vi vill ha några rader till jubileumsskriften. Numera minns jag inte så mycket av det som varit motigt, ty de glada minnena överväger. Att vara kassör det är att gå balansgång mellan debet och kredit — att försöka få inkomstkolumnen att svara mot utgiftskolumnen. Men det har sannerligen inte varit lätt många gånger. Det går så kvickt att få utgiftssiffran större än inkomst-siffran, ty det blir så lätt lite för kostsamt med en tävling och så kanske det inte kommer så stor publik man räknat med. Det är så många faktorer, som spelar in när det gäller tävlingar, och kunde man på förhand säga, att man fick ett så och så stort netto redan in-

nan tävlingen började, vore det väl ingen fara. Så är det emellertid inte, säger Adolf, nu får man ta dagen som den kommer och med den tävlingen.

Man kan nog inte kalla Adolf sangviniker, inte heller optimist eller pessimist, nejdå, han är kassör och som sådan är han skeptiker. Så där lagom misstrogen och så där lagom godtrogen. Han är med andra ord precis som en kassör skall vara. Men det varat uppskattas faktiskt inte alla gånger av varken medlemmar eller av tävlingsledningarna, fast det betyder visst inte att Adolf är småsnål. Det är bara det, att han under sin långa verksamhet i klubben bättre än många andra förstår sig på klubbens ekonomi och han vet också att även om det kan tyckas vara sötebrödsdagar beträffande inkomsterna, så står dagarna då det bara blir surdeg bak knuten.

Samarbetet inom klubbens styrelse har varit bra i alla tider, konstaterar kassör Adolf. Jag vill tacka alla för den tid som gått och önskar att TMK går framåt. Framför allt hoppas jag att det unga garde förare, som nu så framgångsrikt försvarar klubbens färger, fortfarande och i ännu hög grad skall förekomma i prislistornas toppar.

Valle Lundberg, TT-åkare.

Genom Valdemar Lundbergs inträde i Tibro Motorklubb fick klubben en TT-åkare, som trots sin ungdom, 22 år, redan gjort sig känd som en säker förare och en bra påläggskalv i denna form av tävlingar.

Valles intresse för motorsporten väcktes redan då han var 16 år, och den första tävling han deltog i var på Axevalla där han slutade som femma. Så deltog han i Kristinehamn, men körde sönder, och så blev det Kåsan 1950, där han slutade som 11:te man.

1951 tävlade Lundberg i Skövdes moto-crosslag, som slutade som 2:a i serien. I Juneloppet samma år blev han 4:a. Han deltog även i Hedemora, men tvingades bryta på grund av maskinfel.

Så blev det Kåsan 1952 och där körde Valle Lundberg hem en 4:de-plac. i klassen juniorer A, som han räknar som sin bästa placering hitintills. Samma års Sjuhärads-träff, vinst. I Juneloppet blev han 5:te man, men fick åter bryta i Hedemora. Han ledde dock i 9 varv och körde då fort, ty hans varvrekord i juniorer A, 135 km., står sig ännu idag. Kanske därför, säger Valle själv, att den klassen numera inte står på programmet. Väst-kustloppet var han nödsakad bryta

på grund av magnetfel, men vann i stället Skåneloppet. — Därefter blev det värnplikt.

Valle Lundberg i Hedemora 1953

Man kan nog utan överdrift

säga, att klubbens jubileumsår avsevärt förgyllts av Valle Lundbergs minst sagt strålande insatser på tävlingsbanorna. I Hedemoras stora klass, den med alla de internationella stjärnorna, belade Valle 7:de plats och blev därigenom bäste svensk. De som hade förmånen se Valle under loppet njöt av hans utomordentligt väl avvägda och förståndiga körning. Han hade om han tagit stora risker kunnat bli 6:a, men avstod från blåkörning på den regnvåta banan. Nerverna var under kontroll!

I Väst-kustloppet blev han 5:a

och i Blekingeloppet 2:a efter en s. k. fantomåkning.

Närmast på programmet står Skåneloppet, som köres den 13 sept., alltså dagen efter TMK:s jubileumsfest, och därefter vinkar utlandet — hoppas man — med lopp i England och Frankrike.

När man träffar Valle

i hans verkligt välordnade verkstad i Ulfstorp, Varnhem, förstår man utan vidare att här residerar en grabb, som går upp i sin motorsport med liv och själ. Vad inte

han vet om tävlingsmaskiner och motorer över huvudtaget är säkert inte värt att veta. Han är en energisk och skötsam pojke, som sätter till all sin fritid för att komma någonstans. Men i första hand går hans arbete i målarfacket. Hans arbetsgivare, målarmästare C. G. Ahlstrand, Skövde, är mycket nöjd med Valle och det har han all anledning vara. Ty både Valle och hans bror Åke, som tjänstgör som mek. är ett par verkliga praktikpojk, som säkerligen i fortsättningen kommer att göra klubben heder.

Arne Askne.

Arne Asknes namn förekommer ofta i Tibro Motorklubbs protokoll i olika sammanhang och han har utträttat mycket för klubben. Han har gjort sin klubb känd inte bara inom Sverige utan även i utlandet genom deltagande i Rallye de Monte Carlo 1950, 1952 och 1953. I ett av dessa rallyn slutade Arne Askne som 9:a bland svenskarna och fick platsciffran 215 bland 324 deltagare. För denna prestation avtäckades han på ett allmänt möte av ordf. Karl Larsson.

I Midnattssolrallyt har Arne

Askne även deltagit. Han körde år 1950 prickfritt tillsammans med Erik Sandberg, men det året körde alltför många utan slutlig prickbelastning varför paret ej kom med på prislistan, åtminstone inte i toppen. 1952 gick det bättre, ty då slutade Askne, som då hade Karl-Erik Larsson bredvid i bilen, som 4:a i sin klass och det är den hittills bästa placeringen.

Tillsammans med Sture Lagerqvist körde Askne Rally Viking 1951 och slutade då som 2:a i sin klass.

Arne Askne i vit overall och Nils Boman i mål i Monte-Carlo Rallyt 1952

Glimtar från TMK-livet.

Ser man tillbaka på Tibro MK:s verksamhet finner man många och intressanta minnen från klubbens strapatsrika tillvaro, för man måste verkligen tala om strapatser. Många tävlingar har körts under dessa år med skiftande ekonomisk lycka. De ekonomiska bakslagen har ställt klubbens ledande på många hårda prov, lön har måst ordnas för att de löpande utgifterna skulle kunna klaras. Men en sak framstår och det är den goda enighet och seghet som rått inom klubben. Har man haft en tävling med svåra motgångar, har alltid viljan att ta nya tag funnits och man har tröstat sig med, att det går nog bättre nästa gång. Många nya tag har man provat och vid detta 25-årsjubileum kan nog klubben uppvisa sin hitintills bästa ekonomiska ställning. Klubbens strävan har alltid varit att genomföra en sak med tonvikten lagd på det sportsliga.

När man tänker på

de första hastighetstävlingarna i gamla Klevabacken under Ivar W i l s s o n s ledning: Nog var det tävlingar som satte den kräsnaste motormans nerver på spänn. Tänk t. ex. på E v a l d B r u n s sidovagnsåkning — många kommer nog att minnas dessa, så länge de lever.

Olika tävlingstyper har prövats inom klubben, många isbanetävlingar har körts på Mullsjön med så fina deltagare som Ivar S k e p p s t e d t och G u n n a r

K a r l é n. Flera av dessa tävlingar har körts tillsammans med Hjo Motorklubb och samarbetet mellan de båda klubbarna har alltid varit gott.

Jordbanetävling stod också på programmet 1934 och denna kördes på Tidavallen i Tidaholm. Bland deltagarna som vi nu närmast känner var K u m l a - F r a s s e. Denna tävling kommer jag för min del sent att glömma. Då vi kämpat hårt från tidiga morgonen var jag så trött att jag somnade på motorcykeln under hemfärden med påföljd, att några potatisar kom upp fortare än kvickt.

Ären närmast före andra världskriget

var backtävlingen huvudtemat, och kördes då i Klevaliden. Klubben anordnade dock inte endast hastighetstävlingar utan varje år kördes också flera orienteringstävlingar där klubbens medlemmar deltog med liv och lust, kanske mera än just nu. Typen på tävlingarna var annorlunda förr. Höjdpunkten på dessa tävlingar var alltid Skaraborgskannan, som brukade köras i augusti eller september. Flera inteckningar i Kannan visar att Tibro-laget alltid gjorde gott ifrån sig. Glädjande nog fortsätter denna Kann-figth ännu med goda TMK-insatser.

Så kom kriget

och klubben fick en nödtvungen vila, som ser ut att ha gjort gott,

En tävlingsledares besvärligheter

för aldrig tidigare har väl en sådan tävlingsiver varit rådande som nu. Klubben startade efter kriget som medlem av SMK, men många hade gamla TMK kärt och därför lämnades SMK ganska snart. I SVEMO har TMK varit medlem sedan denna organisation började och på senare tid har TMK även ingått som medlem i KAK:s landsförbund.

När tävlingarna

började komma igång igen efter kriget lancerades genom Arne Askne en ny tävlingsform, som kallades scramble (Moto-cross), som kom från England. Tävlingsformen kom snart på TMK:s program. En bana ordnades tack vare Kronans välvilliga inställning, ty av de militära myndigheterna fick klubben hyra rastplatsen vid Örlen. Denna bana hör nog till de bästa

och naturskönaste som finnes i landet. Många fina tävlingar har hållits där under de sista åren och kommer väl att fortsätta, hoppas jag.

Det var Arne Askne

som på allvar började med OT-sporten, som legat nere under krigsåren. Själv var han flitigt ute på andra klubbars tävlingar. Efter en tävling i Värnamo skulle det köras efter en helt ny typ med röd väg före svart och svart väg före röd o. s. v. Detta gjorde att klubbens medlemsantal sjönk katastrofalt, ty en del blev sittande i hönsgårdar, andra irrade omkring i skog och mark, så ordningen har knappast förrän på allra sista tiden kunnat återställas, om man nu kan tala om återställelse. För efter Askne kom en stockholmare vid namn Sture Lagerqvist

och efter hans inträde på OT i Tibro, blir det väl aldrig mer någon ordning.

Moto-crossen som så lyckligt

slog igenom i hela landet, kom snart på samma idé som speedwayen: att köra i serie. Tibro fick erbjudande redan första året att vara med, men avstod för att se hur serieförsöket avlöpte. En av Tibroförarna deltog dock första året för Skövde. Året därpå kom TMK med nya tag och beslut fattades att delta i Västsvenska motocross-serien, men då den ekonomiska ställningen var så svag att kassan inte ens räckte till anmälningsavgiften, hölls många möten där frågan stöttes och blöttes med ett resultat, som jag tror ingen ångrar. Styrelsen borgade nämligen för lagsumman, och en sparsamhetskampanj sattes i gång. Så anmäldes ett lag, som fick följande sammansättning: Evert Karlsson, Alvar Johansson, Ingemar Larsson, Clementz Jonsson, Kurt Larsson och Ove Billing. Undertecknad blev utsedd till lagledare. Laget döptes till Hyvlarna. Som motståndare i serien fick Hyvlarna Trollhättan, Älvängen, Skara och Varberg. Några placeringschanser hade vi inte tänkt oss. Vi tog det som en träning. Intresset steg såväl för grabbarna, som i hela hemorten och framför allt för vår egen tävling vars kommitté genom värdefull medverkan av Skaraborgs Läns Annonsblad och dess Tibro-redaktion utlyste en omröstning varigenom tävlingen döptes till

Snickarfräsen. Ett namn som visserligen många tyckte var konstigt, men som redan visat vad det går för.

Nytt år kom

och detta år blev av särskild betydelse för TMK. Moto-crosserien kördes detta år som cuptävling och motståndare blev Trollhättan, Skara och Älvängen. Laget ändrades till en del och kom att bestå av Evert Karlsson, Alvar Johansson, Ingemar Larsson, Kurt Larsson och Bengt Karlsson med undertecknad som lagledare. På grund av Alvar Johanssons sjukdom måste laget förstärkas och detta skedde genom att Valle Lundberg gick över till Tibro från Skövde. Årets lag — det är alltså år 1953 — hade betydligt bättre rutin och pojkarnas tro på sig själva förstärktes ytterligare när vi i första omgången slog Skara på deras egen bana. Det var en jubeldag för en TMK:are!

Och hur steg inte spänningen

inför vår egen tävling — Snickarfräsen — som skulle gå två dagar senare. Ja, vår insats i Cupen slutade med en tredjeplacering före Trollhättan. Ett resultat, som vi kan vara stolta över. Om våra pojkar låg något efter i snabbhet, så var sammanhållningen och lagan dan så mycket bättre och detta gav oss erforderliga poäng.

Genom Valle Lundbergs inträde i klubben blev vi begåvade med en av Sveriges bästa TT-åkare. Detta belyses ju bäst om man ser på in-

nevarande års resultat. I Hedemora blev han 7:de man och bäste svensk, i Västkustloppet femte man efter en fantomkörning från tjuogoandra plats, i Blekingeloppet blev han andre man. Lundberg kör en Norton Manx.

Genom Bo Löfvings skickliga

banläggning har TMK fått sig anförtrott att ordna två DM i OT vilka fått alla föräres skarpa gillande. Flera andra tävlingar har också körts och däribland de från England införda Trial.

Tibro Motorklubb är ingen stor klubb när man ser till medlemsantalet, men ser man på organisationen av tävlingar finner man snart att många numerärt större klubbar ligger efter. Mycket har vi att tac-

ka pressen för och förhållandet mellan klubb och press är alltid gott. Utan press ingen motor.

Det är till sist min förhoppning

att klubbens färger skall kunna spridas ytterligare omkring, att serien — Moto-cross — kommande år skall köras i två omgångar, vår och höst, så att pojkarna får flera tillfällen att köra. Dagens läge bjuder på en del svårigheter att få körning för pojkarna efter seriens slut. Jag hoppas vidare att serien även kommer att omfatta de små 125-cc.-maskinerna — för det är från dem vi skall bygga vidare.

För övrigt vill jag önska min kära klubb ett lyckösamt jubileum och en lyckosam motorsportslig framtid.

Sixten Töresjö.

PROGRAM

vid

Jubileumsfestligheterna

på Moholms Herrgård

Lördagen den 12 September 1953.

Kl. 19.00 Samling. Musik.

19.30 Supé.

20.00 Hälsningsanförande av ordf. K.
Larsson.

Därefter ev. tal.

21.45 Medaljutdelning o. prisutdelning.

Efter supén dans till musik av Jarlheds
orkester samt underhållning av Fyrklövern,
Skövde.

Jubileumsårets styrelse.

Sittande fr. v. Erik Sandberg, sekr., Karl Larsson, ordf., Adolf Larsson, kassör, Sixten Töresjö, v. ordf., stående fr. v. Alvar Johansson, Börje Zäll, Harry Klasson, Tore Johansson, Tore Levin.

Att bläddra i gamla protokoll.

Det är en synnerligen intressant sysselsättning att bläddra i gamla protokoll och att steg för steg kunna följa en utveckling, som till sist kulminerar i ett alltmer ökat intresse för en klubb eller en sammanslutning av vad slag det vara må. Vi har nu slagit i Tibro Motorklubbs gamla protokoll ur vilka vi här kommer att ge några glimtar för dem, som visserligen inte var med den allra första tiden, men som dock hyser intresse för sin klubb och för dess fortsatta framgång.

En tillbakablick har alltid sitt stora intresse för nya medlemmar, men är lika försvarad då det gäller de äldre, som varit med från början och som dragit ett mycket tungt lass under sina försök att skaffa medlemmar, att ordna tävlingar och framförallt att försöka få de ekonomiska sakerna att klaffa någotsånär. Det har inte alltid varit en dans på rosor — det skall alla veta — men hur det än varit så har man fått saker och ting att gå ihop. Intresset för klubben och dess syften har slagit allt fastare rot bland allmänheten och just nu, vid 25-årsjubileet, kan man utan att förhåva sig, påstå, att Tibro

Motorklubb blivit ett begrepp för hela Tibro. Dess namn är genom Snickarfräsen och GP-Cupen känt över hela det motorintresserade Sverige.

Det var den 11 september 1928

som några intresserade för första gången sammanträdde för att utröna om intresse för bildande av en klubb förelåg. Sigge Andrén, som för övrigt har skrivit en uppsats i denna jubileumsskrift, öppnade mötet. Han valdes till ordförande och till sekreterare valdes Tore Åvall. Det blev endast en kort stunds diskussion varefter man var färdig att bilda Tibro Motorklubb. Till interimstyrelsen valdes godsägare Joh. Sterner, folkskollärare Sigge Andrén och herr Karl-Gustav Reit. Styrelsen fick i uppdrag att till nästa möte, som skulle hållas den 19 september 1928, utarbeta förslag till stadgar m. m. samt om möjligt även förslag till klubbmärke.

Och mötet hölls programenligt

onsdagen den 19 september och då förelåg också förslag till stadgar, som antogs av mötet. I detta protokoll står även, att om klubben

anser, att en tidning vid något tillfälle bör utgivas, väljes en lämplig redaktion bestående av tre medlemmar. Till styrelse valdes hrr Joh. Sterner, ordf., Oscar Jonsson, v. ordf., Sigge Andréén, sekr., Sven Fagerberg, kassör, Karl-Gustav Reit, klubbmästare, Oscar Fredriksson, materialförvaltare och till medlem av styrelsen, men utan särskild funktion, Tore Åvall.

Till revisorer valdes hrr Axel Johansson och Rob. Fagerberg med hr Sven Svensson, som suppl.

Mötet beslöt vidare att av arkitekt Arnold Olssons förslag till klubbmärke låta tillverka ett exemplar av vardera förslagen 2 och 3. Styrelsen fick i uppdrag att anlita lämplig firma för arbetets utförande.

Materialinköpen började med

att styrelsen gav i uppdrag åt materialförvaltaren att låta anskaffa 24 st. — varför just 24 st. är väl och förblir en gåta — nummerlappar för bilar och lika många för motorcyklar avsedda att användas vid tävlingar och skulle hållas — sägs det i protokollet — i hörnen förses med märkor. — På detta möte, som hölls den 25 september 1928 beslöt man efter en stunds diskussion att anordna klubbens första tävling på hösten "helst som styrelsen hade sig bekant, att detta var flera klubbmedlemmars önskan". Tävlingen skulle bli en tillförlitlighetsd:o på om-

kring 150 km. och omfatta bilar, motorcyklar med sidvagnar samt solomaskiner. Tävlingen skulle hållas 21 oktober.

Om ett energiskt arbete

talar de därpå följande protokollen. Styrelsen hade täta sammanträden och varje gång hade styrelsen tillfredsställelsen att notera ökade medlemssiffror och så var man snart framme vid den första prisutdelningen i klubbens historia. I den ovan omtalade tävlingen hade deltagit 7 bilar och 15 motorcyklar, solo. Av de anmälda kom alla fram utom två, omtalas i protokollet, och huruvida de två hittade hem någon gång svävar man i ovisshet, men antagligen kom de så långt på efterkälken, att de inte antecknades i protokollet. Det var den 2 november den celebra prisutdelningen ägde rum efter följande lista, motorcyklar: 1) Anders Hagbohm, 2) Folke Löfving, 3) Karl Johansson, Backen, 4) Folke Dahlén, Brobolet, 5) Adolf Larsson, 6) Birger Andersson, Hjo, 7) Kronojäg. J. E. Carlsson.

Bilklassen: 1) Robert Fagerberg, 2) Axel Johansson, 3) Sven Fagerberg.

Dessutom utdelades ett extrapris till Alfr. Larsson för god prestation, som bestod däri, att den populära Spik-Lasse kört på tom bakring från Igelstorp till målet.

Efter prisutdelningen höll fabr. Löfving ett anförande varvid han

Hans Hugoson, Vadstena störtcyklar i vallen vid vattengraven i 1:a moto-crossen

yttrade "att det borde ligga varje klubbmedlem om hjärtat att vid körning iaktta så stor försiktighet som möjligt i synnerhet vid dåligt väglag samt att hålla den lagstadgade hastigheten inom samhället. Om vi visar ett gentlemannamässigt uppträdande vid körning med

bil och motorcykel, ökas klubbens anseende därigenom utåt", avslutade fabr. Löfving sitt anförande. Ord, som fortfarande har aktualitet.

Klubbens första årsmöte

hölls å Nya hotellet den 12 april

1929. Ur protokollet från detta tillfälle kan några intressanta siffror nämnas. På tal om klubbens bildande och intresset för densamma säges att "klubben redan från början kunde glädja sig åt ett livligt intresse då inte mindre än 32 personer anmälde och vann sitt inträde. Medlemsantalet har sedan ständigt ökats för att vid årets slut uppgå till inte mindre än 56. Vilket väl får anses vara ett lysande resultat av en motorklubb blott 4 månader gammal". Och det har nog protokollföraren rätt i, ty man måste hålla med om, att det var en mycket försigkommen baby, som höll sitt första årsmöte.

Kassören har alltid

haft det jobbigt att få debet och kredit att gå ihop och den första tidens kassör hade inte stora summor att röra sig med. Den första revisionsberättelsen omtalar att det i kontanter fanns i kassan 121: 88. Visserligen rör sig kassören numera med större summor, men i realiteten är de väl inte större "än forna" tiders, ty penningvärdet är ju numera ett helt annat, vilket kassörer i allmänhet nog samt får erfara. Att det vid det första årsmötet gavs uttryck av tacksamhet för styrelsens energiska arbete var alldeles i sin ordning. Det blev full och tacksam ansvarsfrihet i s. a. s. vanlig ordning.

Vid det fortsatta bläddrandet

finner man att styrelsen fortfa-

rande arbetade mycket energiskt på alla fronter. Det var tävlingar i långa rader och nyanmälningar av medlemmar i nästan varje protokoll och snart var man redo att anordna den första nattorienteringstävlingen för motorcyklar om Lindblads vandringspris. Maskinen får endast bemannas med förare, säges i protokollet, och hastigheten fastställdes till efter nutida begrepp blygsamma 30 km. Den tävlingen vanns av Anders Hagbohm på H. D.

Samarbetet med omkringliggande klubbar

inleddes den 15 oktober 1929 då från Hjo Motorklubb inkommit en förfrågan huruvida TMK vore villig att tillsammans med Jönköping, Skövde, Tidaholm, Carlsborg och Hjo motorklubbar uppställa ett lagpris om vilket skulle tävlas en gång om året. Priset skulle för alltid tillfalla den klubb vars lag erhållit 2 inteckningar. Fastän klubben ej i år, skriver sekreteraren, kan ställa upp ett lag i tävlingen då den ännu ej är ansluten till någon större motororganisation och således ej får tävla i någon annan klubb beslöts att anslå 20: — kr. till ett dylikt lagpris, då utsikter finnes för att klubben följande år kan ställa upp ett lag för tävlan.

Den 31 februari 1930

handlades på möte ett från Skövde motorklubb inkommet för-

slag om uppsättandet av en "Skaraborgskanna" om vilket pris de klubbar som satsat till priser ägde rätt att tävla. Man beslöt i enlighet med förslaget från Skövde. D. v. s. att anslå 50 kr. varav 25 kr. skulle gå till inköp av ett vandringspris för bilar och 25 kr. till ett för motorcyklar. Dessutom anslog klubben 15 kr. årligen till den arrangerande klubben. Till delegerade vid möte för uppsättande av slutgiltiga tävlingsregler valdes ordf., hr Joh. Sterner med hr Oscar Jonsson som ersättare.

Anslutning till K. A. K.

beslöts på möte den 19 mars. Och nästa möte var

TMK:s andra årsmöte

som hölls den 4 april 1930. Då hade medlemsantalet ökat till 77 och kassaomslutningen var stor — inte mindre än 840:13 med kontant i kassan 425:79.

Så rullade åren undan

under nitiskt arbete med tävlingar och därmed sammanhängande frågor. Klubben stabiliserades och dess namn blev allt mera känt. Man gjorde insatser i trafikhänseende genom att hos vederbörande myndigheter framställa önskemål om att bl. a. trafikledare skulle uppsättas på en del platser i samhället. Tävlingsintresset var mycket stort och flera fina segrar gick till klubben. Det är faktiskt synd,

att man inte har möjlighet att noggrant referera Sigge Andréns väl-skrivna och utförliga protokoll, men det skall skrivas en hel del annat i detta jubileums minnesskrift. Karl Larsson har också skrivit utmärkta protokoll, men hur frestande det än kan vara att citera

hastar vi fram till 1940

då årsmötet hölls den 9 mars. Kriget gör sig där påmint, ty i en paragraf omtalas, att klubben beslutade begära tillstånd att få anordna en backetävling för Finland den 26 mars. Nettobehållningen skulle oavkortad gå till Finlandsinsamlingen. Så kom det upp ett förslag om att ordna en jordbanetävling, men efter en stunds diskussion beslutade man att bordlägga frågan. På förslag av ordföranden beslutade klubben att anslå 300 kr. till Finlandsinsamlingen. Av detta belopp skulle 200 kr. gå till jaktplansfonden och 100 till nationalinsamlingen.

Ordföranden tackade de närvarande för det intresse som visats och uttryckte en förhoppning om klubbens fortsatta lyckliga verksamhet. Därmed förklarades årsmötet avslutat, omtalas i protokollet. Alla hade väl förhoppningar på, att verksamheten skulle kunna få fortsätta i vanlig ordning,

men så kom andra världskriget

och satte en effektiv punkt efter 1940 års årsmöte. Alla de rest-

riktioner i olika avseende som mötte bilister och för övrigt alla innehavare av motorfordon blev oöverstigliga hinder i klubbens arbete under en följd av fem bistra år.

Då freden äntligen "utbröt" var den energiska styrelsen åter redo att fatta rodret och inbjöd till möte den 4 oktober 1945. Så var arbetet åter i full gång. Sveriges motorfederation hade tillställt klubben en uppmaning att välja ombud till ett möte i Karlskoga den 13 och 14 oktober. Därjämte diskuterades klubbens eventuella inträde i S. M. K. För ett upplysningsföredrag i denna sak beslöt klubben kalla ingenjör Wallerstedt. Vidare beslutades att klubben tillsammans med M. H. F. skulle till myndigheterna göra en framställning om att arbetet med den planerade undergången under järnvägen med det snaraste skulle igångsättas. Med det snaraste, ja, undergången är fortfarande — åtta år senare — ett frågetecken, men klubbens beslut vittnar ju om, att de ledande redan då insåg undergångens utomordentliga betydelse som skulle beteckna en effektivisering av trafikens framkomstmöjligheter. De beryktade bommarna vid järnvägs-korsningen vid Frydéns magasin har dock ännu ej gått sin undergång till mötes, men av allt att döma är deras fall nära. De faller dock varje dag ännu till alla trafikanters stora förtret, man väntar på deras a b s o l u t a fall. Vi hop-

pas de kommer bort innan klubben firar 50-årsjubileum. Fast alldeles säker kan man inte vara.

Den 5 maj 1946

hölls den första orienteringstävlingen efter kriget och den blev i stort sett lyckad, står det i protokollet från mötet den 14 maj, men hur lyckad den blev kan skrivaren inte omtala, ty några anteckningar därom finns inte protokollförda. MHF inbjöd till en orienteringstävling den 1 juni och TMK beslöt också att ha en liknande tävling den 16 i samma månad. Förslag väcktes av Martin Svensson om en kurs i kartläsning och det förslaget var mötet med på. Att orientera nybörjarna i kartläsningens svåra konst valdes hrr Moye Bjärkling och Adolf Larsson, den sistnämnde blev ersättare.

De beryktade bommarna

spökar i ett nytt protokoll, det av den 27 juni 1926. Då föreslog Valfrid Friberg, att klubben skulle insända en skrivelse till Järnvägsstyrelsen med anhållan, att de (järnvägsstyrelsen) måtte "anställa en vakt vid bommarna vid tid då tågen växlar. Sekreteraren (Sven Hultman) fick i uppdrag att ordna saken".

Ja, här sitter man

och bläddrar i de gamla protokollen, som alla bär vittne om ett energiskt och hårt arbete. Proto-

Roffe Nilsson, Linköping, med
Gunnar Lindskog som slav,
i gamla Klevabacken.

kollen är förda av olika medlemmar med högst olika handstilar, men alla vittnar om, att klubbens bästa var det man tänkte på. Och vad betyder förresten handstilen annat än — ibland — lite besvär för den, som blivit satt att gå igenom dem för denna jubileumskrifts räkning. Man är glad och tacksam över, att det finns entusiaster ännu, att det finns män, som offrar sin egen fritid och sin egen bekvämlighet för att föra klubben framåt.

Efter denna lilla reflexion

lägger vi in trean och störtar in på 1950-talet. Protokollen är förda med en föredömlig utförlighet, prislistor och placeringar för klubbens tävlingsdeltagare är överskådliga och man får ett gott grepp om vad klubben haft för sig. Några roliga paragrafer belyser

hur svårt det är att få tävlingar att gå med någon större förtjänst. I protokollet från mötet den 9 mars 1950 läser man i paragraf 10. "Den ekonomiska rapporten från Mullsjöloppet visade ett överskott på 62: 91. Efter rapportens iordningsställande hade ytterligare räknningar på 71 kr. inkommit". Därefter konstateras helt lakoniskt: "Tävlingen gick alltså med en förlust på 8: 09". Mötet godkände rapporten.

Sedan dess har det gått upp och ned i kassan. Just nu förefaller kassören rätt nöjd — man vet ju hur griniga kassörer kan vara — och det betyder att klubbens ekonomi f. n. är rätt god.

Så kom moto-cross

och gick fram som — trodde man — en modesak, men den står sig i tävlingskonkurrensen och kommer säkerligen att göra så ännu många år. Det var på möte den 1 mars 1951 tävlingskommittén inkom med förslag att anordna moto-cross. Mötet var med om saken och till tävlingsdag fastställdes 27 maj. Tävlingskommittén fick i uppdrag att ordna saken på bästa sätt. I paragraf 9 omtalas, att Töresjö meddelade, att vägmästaren lovat underhandla med Engelbrektsson om flyttning av uthuset, som skymmer utsikten vid Gäre. — Huset kom ju så småningom bort, men inte var det lätt att få denna trafikfälla ur världen. Bort kom det

emellertid och säkert gjorde TMK:s påpekande en hel del.

I ett senare protokoll

meddelade Töresjö, att arbetet med moto-crosstävlingen gått bra. Landsfiskalen hade lämnat tillstånd och flera kända förare hade kontaktats.

En kommitté hade tillsats för att med allmänhetens hjälp ge moto-crosstävlingen namn. Till jury för denna tävling valdes Adolf Larsson, Sven Hultman och Arne Askne. Friberg meddelade, att Annonsbladet (Skaraborgs Läns Annonsblad, Skövde) genom sin Tibro-redaktion lovat att skänka pris till den som kom med bästa namn. Vidare meddelade Valfrid Friberg, att Annonsbladets pris skulle bli första pristagarens samt att klubben skulle uppsätta 2:dra och 3:dje prisen.

Signaturen Toker vann

tävlingen genom att föreslå att moto-crossen skulle döpas till Snickarfräsen. Ett enligt vår mening välfunnet namn, som för tanken till Tibro och dess huvudsakliga samsättning. Bakom signaturen stod Tore Johansson, som så Toker han var kom med det klyftiga förslaget. Priset utdelades i en paus i Snickarfräsen av Annonsbladets Tibro-redaktör, Olle Feldt.

I Tibro-Utställningen 1951

deltog klubben på särskild inbjudan av utställningsbestyrelsen.

Den 30 juni 1951 var Idrottens dag och då deltog TMK genom att arrangera en manövertävling. Sixten Töresjö och Tore Johansson förarbetade saken.

Den första Snickarfräsen

gick programenligt, men gick inte ihop ekonomiskt sett. I protokollet av 7 juni meddelades att siffrorna från tävlingen visserligen ej var alldeles klara, men vissa siffror visade att inkomsterna rört sig på omkring 11.550 varav i nöjes-skatt erlagts 1.114 kr. Fullständig rapport skulle senare föreläggas klubben. I ett senare protokoll fastställdes förlusten till 657:94. (Kassören vred händerna). Ett glädjande meddelande emanerade från Tore Johansson som omtalade, att manövertävlingen på utställningen ej förorsakade klubben några utgifter. (Kassören slutade vrida händerna).

Kassören blev dock säkert förtvivlad

när Sixten Töresjös förslag — noterat i samma protokoll 9 augusti 1951 — om att ordna moto-cross även 1952 gick igenom. Töresjö sade att han ansåg, att 650 kr. i förlust eller vinst ej skall inverka på klubbens inställning att anordna tävlingen. Han fick instämmande från flera talare. (Den stackars kassören, Adolf Larsson, hårt prövad i tävlingsstormar, vred åter händerna.)

*Från seriematchen i Skara 1 maj 1953 då Tibro blev första lag,
slående Skara och Trollhättan.*

Fr. vänster: Sixten Töresjö, lagledare, Valle Lundberg, Evert Karlsson, Bengt Karlsson, Ingemar Larsson, Kurt Larsson, res.

Så blev moto-cross

klubbens nya melodi. Den 1 november 1951 diskuterades seriekörning. Evert Karlsson ansåg att klubben borde köra serie om detta var möjligt. Intresset är stort bland förarna, sa Evert. Svårigheten är att få ihop ett lag, men detta bör gå, sa Evert Karlsson också. Vid ett senare möte redogjorde Sixten Töresjö för synpunkterna på serie-

körning i moto-cross. Ett deltagande i serien var förknippad med vissa ekonomiska konsekvenser. Bl. a. skulle en garantisumma på 1.000 kr. ställas. Dessutom fordrades det pengar för klubbens utgifter i samband med seriekörningen, resor för laget m. m. I samband härmed behandlades även frågan om klubbens ekonomiska ställning och kassören, fortfarande Adolf Larsson,

meddelade påpassligt — kassörer är visst alltid glädjedödare — att ett underskott på 200 kr. uppstått i kassan. Man beslutade emellertid ta upp frågan senare och styrelsen föreslog, att om den ekonomiska sidan av saken kunde ordnas klubben skulle deltaga i serien. I det därpå följande protokollet omtalas, att Lars Silfversparre redogjorde för motocrossserien och om Federationens syn på saken. Mötet beslutade enhälligt, att klubben skulle deltaga i serien 1952. Sixten Töresjö valdes till tävlingsledare med Jonas Gustafsson som ersättare.

Vi har blivit fångade

av protokollens atmosfär — om uttrycket tillåtes — och vi har nog svävat ut för långt i citat, men vad skall man göra, när faktiskt alla protokoll är intressanta? Vi måste dock avsluta vårt bladdrande. Hur det gick i moto-crossen är väl allom bekant. Första året i serien gick inte så bra, men 1953 blev placeringen bättre och Tibros stronga förargarde gjorde sig fruktat på banorna. Den sista Snickarfräsen lämnade ett så gott resultat, att Adolf Kassör slutade vrida sina händer, ty han kunde räkna in en och annan skär — ja, dom är väl skära? — tusenlapp i sin förut magra kassa och därmed var han nöjd. Nästan. Han vill alltid ha mer. Tävlingar av olika former har avverkats under alltid sportsliga former och klubbens namn har allt-

mer vunnit i aktning. Funktionärstabern har vuxit in i sitt ej avundsvärda arbete och framför allt har allmänhetens inställning till Tibro Motorklubbs arbete på olika områden — inte minst trafiksäkerhetens — blivit välvilligare. Det är ingen särskild person inom styrelsen eller inom föreningen som åstadkommit detta utan det är de gemensamma ansträngningarna som burit frukt.

Ingen malört

bör blandas i den glädjebägare som bildligt tömmes på Tibro Motorklubbs 25-årsjubileum, även om besvikelser och motgångar många gånger slagit ned humöret på dem som haft ansvaret för det hela, d. v. s. för klubbens tävlingar, för klubbens ekonomi och för klubbens medlemmar. Svårigheterna har övervunnits och just nu står Tibro Motorklubb så stark som aldrig förr. Säkert är det allas önskan, att Klubben — med stort K. — i fortsättningen skall ytterligare befästa sin ställning dels som tävlingsklubb och — inte minst viktigt — dels som trafikvårdande organ.

Så får vi tacka

för att vi fått läsa så många intressanta och roliga protokoll. Om resumen blivit för lång kan ju läsaren ta den bitvis. Den räcker längre då om den inte är lång nog i det skick den befinner sig.

Till flydda tider tanken återgår . . .

Ovan: *Hasse Henricsson* för full rulle i Klevabacken. T. h.: *Karl Larsson* och *Sixten Töresjö* klara till start mot okända öden i OT:ens första Tibrodagar.

Så här var det på 20-års jubiléet.

I ett protokoll daterat den 29 nov. 1948 skriver Sixten Töresjö om hur 20-årsjubileet firades. Han uppfattade händelserna enligt följande.

"Tibro Motorklubb avhöll den 27 nov. 1948 å hotell Royal i Hjo en trevlig och i alla avseenden lyckad 20-årsfest.

Festen började strax före kl. 20.00 med ett musikstycke och därefter höll ordföranden Karl Larsson högtidstalet, efter detta följde supé.

Vid supén hölls många vackra tal. Början av dessa gjordes av SVEMO:s representant hr Lars Silfversparre, som även till 4 av klubbens medlemmar överlämnade SVEMO:s bronsmedalj för förtjänstfullt arbete inom klubben. Mottagare av dessa medaljer var

Karl Larsson,
Eskil Karlsson,
Adolf Larsson och
Sixten Töresjö.

Tal hölls sedan för Hjo Motorklubb av hr Isaksson, som till Tibro överlämnade en tennvas med blommor.

Skövde representerades av kapten Fromm vilken vid sitt tal överlämnade Skövde Motorklubbs guldplakett. Så talade hr Ivar Wilson, som överlämnade ett vandringspris.

Efter detta var det Karlsborgs Motorklubbs tur. Den företräd-

des av hr Kindbom, som till den jubilerande klubben sade många vackra ord. Från Karlsborg skulle senare komma deras plakett, som blivit försenad.

Klubbens förste ordförande, hr Joh. Sterner, sade i sitt tal, att han knappast vågat hoppas när han var med och bildade klubben, att den skulle bli så livaktig, men att han var mycket glad däråt.

Under kvällen inflöt många telegram från både när och fjärran och hurraropen ekade i hela hotellet under kvällens lopp.

Hr Ivar Wilson förrättade så prisutdelning för en jubileumstävling som klubben haft den 8 sept. I bilklassen vann Erik Sandberg med fru Irma som kartläsare och fick därigenom inteckning i den av fabrikör Arne Askne uppsatta Jubileumspokalen 1948. Karl Larsson segrade i mc-klassen och erövrade därmed en inteckning i TMK:s jubileumspokal för mc. 1948.

Efter prisutdelningen sjöngs allsång med text av Arne Askne, som författat visan speciellt för tillfället. Så kom Ivar Wilson åter och höll ett mycket intressant kåseri över klubben från början till vad den är nu.

Så framförde ordföranden Karl Larsson Tibro Motorklubbs tack till de klubbar som överlämnat minnessaker.

Därefter följde dans och motorprat till fram på småtimmarna varför man med ett ord kan kalla kvällen som LYCKAD."

Så skrev Sixten Töresjö för 5 år sedan. Nu har visserligen klubben blivit 5 år äldre, men lika fullt sitter ynglingasinnet i och därför kan man lugnt hoppas, att

Tibro Motorklubbs kamrater
samlats har att högtid fira.
Ej med pomp och stora later,
vi begår den så till vida.
I all enkelhet på Rullan
uti väna staden Hjo,
må den bli för oss ett minne,
vi som uti Tibro bo.

Tjugu år av svunnen lycka,
TMK tillryggalagt.
Ack hur fort ha de ej flyktat,
vi har vuxit uti makt.
Mången trodde väl vid starten,
att det knaggligt skulle bli,
men det gick av bara farten,
Klubben växte, blev stabil.

Sterner mäktig stod i teten,
klubban skötte han med kläm.
Och han vid sin sida hade,
några käcka motormän.
Han dem samlar, för att dryfta,
klubbens framtids verksamhet.
Optimist han var, och lyckats
väl vi har, som alla vet.

Sigge Andrén, vid protokollet,
en av dem som klubben startat.
Jobbar hurtigt. Motorbuller
är ett ljud han särskilt älskar.
Fart han alltid har på hojen,
fram på landets vägar far.
Dricker kaffe uti Götet,
några timmar blott det tar.

25-årsjubiléet blir minst lika trevligt som 20-årsjubiléet.

Vad som inte står omtalat i protokollet är, att klubbens specielle trubadur, Albert Hafvenstein, till 20-årsjubiléet författat en rad verser beskrivande händelser i klubbens historia. Författaren föredrog sitt alster själv och vi citera några av de 31 verserna:

Herrar August, Folke Löfving,
visar också vad de kan.
Optimismen när, och sliter
för sin klubb som ingen ann.
August med sin pondus yrkar,
varsamhet i all vår körning.
Det skall klubben heder göra,
att ej gångarns klä'r förstöra.

Ivar Wilson, en i ledet,
han stod pall då hårt det drog.
Nu i Malmköping han vistas,
men till oss i dag han for.
Var välkommen, käre broder,
vi Din gärning ej skall glömma,
när Du står i möbelboden
må om TMK Du drömma.

Adolf glatt till tävlan körde,
Etta blir jag absolut,
vid sin ratt han satt och tänkte,
men så möter han en stut!
Lite hårdhänt väl kan tyckas,
svårt det tog hans tävlingssinn.
Hur han sen i kampen lyckats?
Ej som etta kom han in!

Ack om blott jag hade vingar,
Kalle Larsson önskar vis,
när som han på orientering
i en hönsgrd finner sig
stå med både bil och kompis,
blodbestänkt och hård blev striden.
Ut på vägen kvickt han backar —
sedan återställes friden.

Och så slutar den långa versraden med en högstämd strof, som även kan träffa rätt på 25-årsjubiléet:

Och så till sist, väl mött kamrater,
segermättad framtid skymtar.
Tibro motorklubbs bravader,
de är stora, ej man skrymtar,
om man säger vi som hittills
söker vara gentlemen,

håller klubben uti ära,
segerrik blir framtiden.

Med denna fanfar slutar Albert H-stein sina lyriska utgjutelser. Att den närmaste framtiden blev segerrik — moto-crossen! — fick han rätt uti och man hoppas naturligtvis att även de kommande åren skall bli lika framgångsrika.

